

κούλας, ἐπὶ τῇ ῥητῇ παραγγελίᾳ ἵνα ἐπιδοθῇ εἰς τὸν ῥίπαν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐφαίνετο ἑτοιμος εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν καταδίκην του.

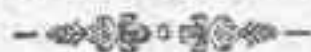
Καὶ ὁμοίως ἡ συνειδήσις του πολλάκις τὸν ἤλεγξε δι' ὅλα ταῦτα. Καθ' ἣν δὲ στιγμήν ἀπῆντησε τὸν Γουέρραν καθ' ὁδόν, ἐξέλαθεν ὡς βέβαιον ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἤρχετο ἐπὶ σκοπῇ νὰ τὸν παρακονεύσῃ ὡς καὶ πρότερον, γνωρίζων ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐπορεύθη εἰς τὴν πόλιν ὁ Μενδέζος πρὸς εἰσπραξίν τῶν ἐνοικίων. Παρατήρησε δὲ προσέτι ὅτι ἡ ζωὴ του ἤθελε πάντοτε διακλυθεῖσθαι, ἐνόσῃ ὁ κακούργος οὗτος διετέλει ἐλεύθερος, καὶ ἐπομένως ἡ ὀφείλε νὰ ζῇ εἰς διηνεκὴ φόβον δολοφονίας, ἢ νὰ ὁμολογήσῃ τὰ πάντα ἐνόσῃ ὁ κακούργος διετέλει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του.

Ὁ Ἀντώνιος Γουέρρας ἔδειξε μικρὰν ἀντίστασιν ὅτε συνελήφθη. Τὴν πρώτην φοράν εἶχεν ἀφήσει τὸν Μενδέζον ὡς νικρὸν, καὶ ἐσκόπευε νὰ δραπετεύσῃ ὁ τὴν ἤκουσαν ὅτι ἐξῆ ὁ Ἰσπανός, ἀλλὰ μαθὼν ὅτι ὁ ῥίπας κατηγορήθη ὡς ἐνοχος τῆς δολοφονίας, ἔμεινε. Ἀπολυθεὶς δὲ τῆς υπηρεσίας του ἀνεχώρησαν εἰς μέρος ἀπέχον τῆς σκηνῆς τοῦ κακούργημάτος του. Ἀλλ' ἔργος καὶ ἐξοδεύων τὸ ἀργύριόν του ὑπέπεσαν εἰς τὰς συνεπείας τῆς ἀμελείας καὶ διαφθορᾶς αἵτινες τὸν ἔωσαν νὰ συλλάβῃ τὴν ιδέαν νέου κακούργηματος.

Ἦτο τῷ ὀντι κεκρυμμένος ὀπισθεν τοῦ τοίχου, καθ' ἣν ὥραν ὁ Μάλλρος καὶ ὁ ὑπηρέτης του διέβαινον· ἀλλ' ὑποθέσας ὅτι ἐπορεύοντο εἰς ἐντάμωσιν τοῦ Μενδέζου, ὅπερ παρέλυσεν τὸ σχέδιόν του, ἐσταχάσθη ἐνωφελὲς ἔμα καὶ κινδυνώδες νὰ διακείνη καὶ διὰ τοῦτο διευθύνετο ἀλλαχόθεν τοὺς ἀπῆντησαν αἰφνιδίως.

Μετ' ὀλίγας ὥρας ὁ Ἀντώνιος Γουέρρας εἰσῆλθον εἰς τὴν εἰρκτὴν τοῦ Γουζέπου ῥίπα, καὶ ἐνῷ ἐκεῖνος ὑπεβάλλετο εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν κακούργημάτων του, οὗτος ἐσφιγγε πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν θυσιῶν του τὴν χεῖρα τῆς ἀγαπητῆς του Βιάγκας, εἰς ἣν ὁ Ἰσπανός ἐπρόσφερε προγαμιαίον τι δῶρον, πρὶν ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς χώρας.

(Εκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ Χ. Α. Π.)

ΠΕΡΙ ΣΙΝΩΝ

ὑπὸ Ἰ. Δε-Κιγάλλα.

—o—

Ἡ Σινική χώρα ἀποτελεῖ πρὸ 4000 ἐτῶν ἐν τῶν μεγαλητέρων τῆς ὑψηλῆς κρατῶν, καθότι ἔχει ἑκτασιν 530,000 περίπου τετραγωνικῶν μιλίων καὶ πληθυσμὸν 300,000,000, ὡς ἔγγιστα κατοίκων. Ὁ αὐτοκράτωρ, ὁ καὶ διακροστος τριακροστος ἑταίρος τῶν κυριαρχῶν αὐτῆς, κατάρχεται ἐκ τῆς φυ-

λῆς τῶν Ταρτάρων Μαντσουῶν τῶν κατακτησάντων μὲν τὸ κράτος τοῦτο πρὸ 300 περίπου ἐτῶν, μόλις δὲ περὶ τὰ μέσα τῆς 19. ἑκατονταετηρίδος ἀποκατασταθέντων κυρίων ἀπάσης τῆς αὐτοκρατορίας. Κατοικεῖ οὗτος εἰς εὐρύχωρα ἀνάκτορα, ἃ μετὰ τοῦ παρακειμένου κήπου ἔχουσιν ἐπεκτεῖνα τῶν 10—12 μιλίων περίμετρον. Ἡ στέγη τῶν μονόροφων τούτων ἀνακτόρων (καθότι ἀπαντὰ τὰ οἰκήματα τῶν Σινῶν εἰσι μονόροφα) σύγκειται ἐκ στιλπνῶν πλίνθων χρώματος κίτρινου ὑποχρύσου μὲ πολυχρώμους γραμμάς· ὥστε ἀντανακλώμεναι ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὀρειχαλκίνων περιφραγμάτων αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου, θέλγουσιν ἰδιαζόντως τὴν δρακιν. Εἰς δὲ τὴν κήπον αὐτοῦ ὑπάρχει σὺν τοῖς ἄλλοις κρήνῃ ἀναβρύουσα ἐκ βράχου τεχνητοῦ ὀρειχαλκίνοιο περικυκλωμένου ἐκ παντοδαπῶν καὶ πολυφύλλων δένδρων ἐντέχνως ἐκ τοῦ αὐτοῦ μεταλλοῦ κατεσκευασμένων, καὶ πολυμόρφως ἐπὶ τὸ φυσικώτερον καχρωματισμένων, ἐφ' ἧς, ἀντανακλώμεναι ὡσαύτως αἱ φωτειναὶ ἀκτῖνες, παριστάνουσι μεριάδας πολυχρῶν οὐρανίων τόξων. Εἰς μάτην ὁμοίως θέλει ζητήσῃ εἰς τὸν κήπον τοῦτον ὁ ξένος περιηγητὴς πολυποικίλα ἀνθη, ὡς ἐν τοῖς κήποις τῶν μεγιστάνων τῆς Εὐρώπης, καθότι τὰ μόνα σχεδὸν ἀπαντώμενα εἰσὶν οἱ ἱασμοὶ καὶ ἄσμα· τινὰ βόσκα· ἀπ' ἐναντίας δὲ ἐνυπάρχουσι πλῆθος ὑψικόμων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, ὡς καὶ ἄλλων φυτῶν ἀναγκαζίων εἰς τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν οἰκιακὴν εἰκονομίαν. Τὰ ἀνάκτορα ταῦτα φρουρεῖ σῶμα 40000 τοξοτῶν Ἰαπώνων καὶ Κορεϊτῶν οἱ δὲ ἐν αὐτῷ 700 ἢ 800 ἀξιωματικοὶ οἱ τὴν ἀκλουσίαν τῆς αὐλῆς ἀποτελοῦντες, γνωστοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Χιά, εἰσι Τάταροι καὶ Σινκι. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐξέρχεται σπανίως τῶν ἀνακτόρων· τότε δὲ κάθηται ἢ ἐπὶ πολυτελοῦς φορείου ἐν εἰδει κλίνης φερομένου ἐπ' ὤμων ὑπὸ τῶν τεκτικῶν αὐτοῦ ἀξιωματικῶν, ἢ ἐφιππος, ἀλλὰ πάντοτε συνοδευόμενος ὑπὸ πλῆθος ἀκολούθων καὶ ἐνόπλων στρατιωτῶν. ἔχει συνήθως δεκαπέντε νομίμους συζύγους καὶ ἀπεριόριστον ἀριθμὸν παλλακίδων, ὅστις οὐδέποτε εἶναι ἐλάσσων τῶν 100, ὑπὸ εὐνούχων, ὡς ἐν Τουρκίᾳ φυλαττομένων. Ἀπασαὶ αἱ σύζυγοι φέρουσι μὲν τὸν τίτλον τῆς αὐτοκρατορίας, δὲν εἶναι ὁμοίως καὶ ἰσόθεοι, διότι ἡ πρώτη ἢ καὶ Κομ-φι, ἥτοι κατ' ἐξοχὴν αὐτοκράτειρα καλουμένη, ἀπολαύει πάντων τῶν πρωταίων· μετ' αὐτὴν δὲ ἑπονται αἱ δύο ἄλλαι, ἐξ ὧν ἡ μὲν καλεῖται Τοῦμ-φι ἥτοι αὐτοκράτειρα τῆς Ἀνατολῆς, ἡ δὲ Σι-φι ἥτοι αὐτοκράτειρα τῆς Δύσεως καὶ εἰς μόνας ταύτας συγχωρεῖται νὰ συναναστρέφωται καὶ νὰ συνομιλῶσι μετὰ τῆς πρώτης, ἀλλὰ πάντοτε ὀφείλουσι νὰ παρίστανται ἐνώπιόν της γονυπετεῖς· αἱ δὲ λοιπαὶ δώδεκα, μόνον διὰ τῶν δύο τούτων δύνανται ν' ἀποτείνωσι τὰς αἰτήσεις των πρὸς αὐτήν. Διάδοχος τοῦ θρόνου δὲν θεωρεῖται ὁ πρωτότοκος, ἀλλ' ὅντινα ἐκ τῶν υἱῶν του, ἔστω καὶ ἐκ παλλακίδος, ἤθελεν ἐκλέξῃ ὁ αὐτοκράτωρ. Ὁ αὐτοκράτωρ διοικεῖ ἀπολύτως μὲν τοὺς λαοὺς του, πλὴν τῇ ἀληθείᾳ μὲ πλειότεραν δικαιοσύνην καὶ ὀρόνησιν ἢ εἰς τινὰ κράτη ἐνθα ἡ κυβέρνησις στηρίζεται ἐπὶ φιλαλευθέρων μὲν ἀλλ'

ἀφρημένον θεωριῶν. Θεωρεῖται δὲ ὡς ἀπόλυτος κύριος καὶ ἰδιοκτητὴς τοῦ κράτους, καθὼς καὶ τῶν προσόδων αὐτοῦ συνισταμένων ἐκ τῶν φόρων τῆς ἀποδεκατώσεως, τῶν ζώων καὶ τῶν τελωνείων, ἐπὶ δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν δημοσίων κτημάτων καὶ τῶν διαφόρων μεταλλείων καὶ ὑλοτομείων. Φόροι ἐπὶ τῶν ἐπαγγελματίων, οἰκοδομῶν ὡς καὶ χαρτῶν, σημα δὲν ὑπάρχουσι, καὶ ὅμως τὸ κράτος δὲν εἶναι βεβαρημένον μὲ δημοσίον χρέος.

Οἱ Σῖναι πρεσβεύουσι τὴν τοῦ Καμρουκίου θρησκείαν, δηλαδὴ λατρεύουσι μὲν ἐν ὑπερτάτῳ ὃν Σχι-ἄξ-τι παρ' αὐτοῖς καλούμενον, ἀλλὰ τῷ ἀποδίδουσιν εἰδωλολατρικὴν μᾶλλον λατρείαν. Παραδέχονται μὲν τὴν ὑπαρξίν τῆς κολάσεως, ἀλλὰ πιστεύουσιν ὅτι διὰ τινων ἱεροπραξιῶν δύναται τις νὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἀμαρτίας του καὶ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν παράδεισον. Οὕτω παρὰ τὴν πόλιν Πεκίνον, πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους, ἥτις ἀριθμεῖ, ὡς λέγουσιν ἐπὶ κεῖνα τῶν 3, 000, 000 κατοίκων, ὑπάρχει εὐρύχωρος τις ναὸς συγκείμενος ἐκ 300 περίπου ἄλλων μικροτέρων, ἀφιερωμένος εἰς τὰ πνεύματα τὰ τιμωροῦντα τὰς κακίας πάσης τάξεως ἀνθρώπων, διότι πᾶσα τάξις ἔχει ἐν αὐτῇ ἰδιαίτερον εὐκτήριον· ἐπομένως ὁ ἀμαρτωλὸς ἀρκεῖ πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν ἀμαρτιῶν του νὰ ἀφιερώσῃ εἰς τὸ εὐκτήριον τῆς τάξεώς του ἀνάλογον τι ξοσνον συνοδευόμενον καὶ μὲ τινα προϊόντα ἢ χρήματα, καὶ οὕτω τυγχάνει τῆς ἀρέσεως τῶν ἀμαρτιῶν του. Τοὺς ναοὺς ἐφορῶσιν οἱ ἱερεῖς οἱ καὶ Βόνζοι καλούμενοι, οἵτινες διακρίνονται διὰ κιτρίνων ἢ τεφροχρόων ῥάβδων, καὶ διὰ χαρτίνων μιτρῶν· ἐνίοτε ὁμῶς εἶναι ἀσκεπεῖς, πάντοτε δὲ γυμνόποδες. Βγρῶσι πρὸς τοὺτους καὶ μοναχὰς αἵτινες ζῶσι μονάζουσιν ἐν τοῖς μονηδείοις ἃ συνήθως κεῖνται ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὄρεων. Αἱ ἐπιστημώτεραι αὐτῶν ἑορταὶ εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι τρεῖς, δηλαδὴ ἡ τοῦ Φεβρουαρίου νοεμηνία, ἡ πρώτη τοῦ καθ' ἡμᾶς Νοεμβρίου, καὶ ἡ ἡμέρα τῶν γενεθλίων τοῦ Αὐτοκράτορος. Καθ' ὅλας ταύτας τὰς ἑορτάς ἐξέρχεται καὶ μεταβαίνει ἐν παρχτάξει εἰς τὸν ναὸν αὐτὸς οὗτος ὁ Αὐτοκράτωρ μεθ' ὅλων τῶν μεγιστάνων ἐνδεδυμένων τὴν μεγάλην αὐτῶν στολὴν, καὶ τὰ διακριτικὰ τοῦ βαθμοῦ παράσημα φερόντων. Τὸ διακριτικὸν δὲ τοῦ αυτοκράτορος παράσημον εἶναι μέγας τις μαργαρίτης κρεμᾶμενος ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς κιθάρεώς του καὶ δύο ἀργυροφεῖς πελαργοὶ κείμενοι ἐπὶ τοῦ στήθους του. Οἱ δὲ Μανδαρίνοι ἦτοι μεγιστᾶνες καὶ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι οἱ καὶ Κουάν σινισεὶ καλούμενοι, καὶ ἀποτελοῦντες τὰς ἐννέα τάξεις εἰς ἃς διακροῦνται οἱ εὐγενεῖς τοῦ κράτους, φέρουσιν ὡσαύτως ὡς διακριτικὰ σημεῖα τὰς ἀφομοιώσεις διαφόρων ἄλλων ζώων, δηλαδὴ γερανῶν, λέοντος, αἰτοῦ κλ. ἡ δὲ τάξις τῶν λογίων φέρει ἄλλου εἶδους σημεῖα. Οὕτως οἱ μαθηματικοὶ κρεμῶσιν εἰς τὴν ζώνην αὐτῶν ἀπὸ συρικῶν νημάτων τετράγωνά τινα σχήματα κατεσκευασμένα ἐκ διαφόρων πολυτίμων λίθων. Ἀπαντες ἐν γένει φέρουσι ποδῆρη ἱμάτια, ἀλλὰ διαφέροντα κατὰ τὸ χρῶμα ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἐκάστου αὐτῶν. Οὕτω τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα εἶναι προσδιωρισμένον διὰ τοὺς τῆς

πρώτης τάξεως, τὸ δὲ λευκὸν διὰ τοὺς λογίους κλ. Ἐκτὸς τῶν δημοσίων τούτων τελετῶν τελοῦνται καὶ κατ' ἰδίαν πολλαὶ ἄλλαι, καθ' ἃς ἐξέρχονται καὶ εἰς λιτανείας φέροντες παντοῖα ξόανα καὶ ποικίλα χρώματα σημαίας, ὅτε πορευόμενοι ψάλλουσιν ἐν τυμπάνοις καὶ χοροῖς. Πρὸ πάντων δὲ τιμῶσι τοὺς νεκροὺς αὐτῶν, ὥστε κατ' ἔτος ψάλλεται ἐν τοῖς ἀνκτόροις ὁ ἐξῆς ὕμνος πρὸς δόξαν τῶν προγόνων τοῦ αυτοκράτορος·

ΜΕΡΟΣ Α'.

«Ὅταν τὸν νοῦν μου στρέψω πρὸς Σᾶς, σοφοὶ πρόγονοί μου, αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν ἀνυψούμενον μέχρι τοῦ ὑπερτάτου τῶν οὐρανῶν μέρους. Ἐκεῖ εἰς τὸ ἄπειρον τῶν αἰωνίων πηγῶν τῆς ἀληθοῦς δόξης καὶ τῆς σταθερᾶς εὐδαιμονίας, μὲ χάριν βλέπω τὰς ἀθανάτους ὑμῶν ψυχὰς, ἀπολαυσάσας πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἀρετῆς καὶ ἀνδρείας αὐτῶν τῆς ἀνεκφράστου γλυκύτητος τῶν διηνεκῶς ἀνανευμένων ἡδονῶν.

«Καί τοι ἔχοντα ἐλλείψεις καὶ ἀνικανότητα, ἡ θεία ὁμῶς πρόνοια μ' ἐθεσεν εἰς τὸν ὑψίστον τοῦτον ἐπὶ τῆς γῆς βαθμόν, χάριν τοῦ ἐξ οὗ κατὰγομαι σεβαστοῦ ὑμῶν αἵματος. Ἐπὶ τῶν λαμπρῶν ὑμῶν ἰχνῶν ἀνικανῶ νὰ βαδίσω· ἀλλ' αἱ συνεχεῖς φροντίδες, τὸ σέβας, καὶ αἱ προσπάθειά μου, θέλουσιν ἀποδείξει εἰς τὰς μελλούσας γενεάς ὅτι ἡξιώθην τοῦλάχιστον νὰ ζῶ ἀνευ ἐλέγχων συνειδήσεως.»

Ὁ ὕμνος οὗτος ψάλλεται ὑπὸ τινων μουσικῶν ἐν ὀνόματι τοῦ Αὐτοκράτορος. Μετὰ τὸ πρῶτον τοῦτο μέρος ὁ Αὐτοκράτωρ βάλλει τρεῖς μετανοίας ἐδαφιαίας κτυπῶν ἐκάστοτε τρεῖς διὰ τοῦ μετώπου αὐτοῦ τὴν γῆν· ἀκολουθῶς ἐνεργεῖ τὰς σπανῶς καὶ τὰς προσφορὰς συγκειμένας ἐκ κρεάτων καὶ ἀρωμάτων. Διαρκούσας δὲ τῆς τελευταίας ταύτης ἱεροπραξίας οἱ μουσικοὶ ᾄδουσι τὸ ἐξῆς δεύτερον μέρος·

ΜΕΡΟΣ Β'.

«Εἰς ὑμᾶς τὸ πᾶν χρωστώ, τὸ λέγω ἀνευ δισταγμοῦ· αὕτη ἡ ἰδία ὑμῶν οὐσία ἀποτελεῖ καὶ τὸ σῶμά μου· ἀναπνέω τὴν πνοήν σας, καὶ δὲν ἐργάζομαι παρὰ διὰ τῆς βουλῆσεως ὑμῶν. Ὅταν ἐκ τοῦ καθήκοντός μου ἐρχομαι εἰς τὰ μέρη ταῦτα, διὰ νὰ ἐκπληρώσω τὰ χρέη τῆς εὐγνωμοσύνης μου, ἀπὸ λαοῦ τῆς παρουσίας σας. Σεῖς ἐκ τῆς ἐνδόξου κατοικίας σας πρὸς χάριν μου καταβαίνετε. Ναί σεῖς εἰσθε παρόντες· ἡ σεβαστὴ ὑμῶν εἰκὼν ἐλκύει διὰ τῆς λάμπσεως τῆς τὰ δεῖλὰ βλέμματά μου. Ὁ ἦχος τῆς φωνῆς σας γεννᾷ εἰς τὴν καρδίαν μου τὰ τρυφερότερα τῆς φύσεως αἰσθήματα. Ὡ! πρὸς Σᾶς οἵτιναι εἰδώσατε τὴν ζωὴν, γονυπετῶς προσφέρω τὰ σεβάσματά μου, εὐαρεστέητε νὰ δεχθῆτε αὐτὰ, ὡς δείγματα τοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐκρινεστάτης ἀγάπης.»

Πρεσβεύουσιν ὅτι οἱ πρόγονοι καταβαίνουσιν ἐξ οὐρανοῦ διὰ νὰ δεχθῶσι τὰς εἰς αὐτοὺς ἀπονειμώνας τιμὰς, καὶ ὅτι παρευρίσκονται εἰς τὴν πρὸς δόξαν

αὐτὴν τελευμένην τελετήν. Μετὰ τὰς σπονδὰς καὶ τὰς ἐπαναλημμένας μετανοίας, ὁ αὐτοκράτωρ ἐγείρεται καὶ ἵσταται ὀρθίος διατηρῶν τὴν αὐτὴν ὡς καὶ πρότερον θέσιν· τότε οἱ μουσικοὶ ἀδουσι τὸ τρίτον μέρος, διαρκούντος τοῦ ὁποίου οἱ πρόγονοι αὐτῶν, ὡς δοξάζουσιν, ἐγκαταλείπουν τὴν γῆν διὰ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν οὐρανόν.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

α Διέγραψα ὅσον μ' ἐπέτρεπεν ἡ ἀσθενὴς μνήμη μου καὶ τὰς ἀρετάς, καὶ τὰς ἀνδραγαθίας καὶ τὰς ἀπειραρίθμους χάριτας τῶν σοφῶν ἐλεείνων θνητῶν τῶν εὐρισκομένων μεταξύ τῶν πνευμάτων ἐν οὐρανῷ εἰς τὸν ὑψηλότερον τῆς δόξης βαθμόν. Προσκαλεσθέντες μένουσιν οὗτοι εἰς τὴν καρδίαν μου μὲ ἰσχυροτάτους δεσμούς. Οὗτοι μοὶ ἔδωκαν τὸ φῶς, καὶ ἐγὼ κατέχω τ' ἀγαθὰ αὐτῶν, καὶ ἔτι περίπλεον . . . αἰσχύνομαι νὰ τὸ εἶπω. Ἐγὼ ὁ ἀθλιός (αἱ δύο αὗται λέξεις προφέρονται μὲ ἥχον χαμηλὸν καὶ σχεδὸν διακεκομμένον) δυνάμει αὐτῶν διοικῶ τὴν αὐτοκρατορίαν, σῆμα τοσούτον βαρὺ ἤθελε μὲ καταβάλλει εἰάν ὁ οὐρανὸς δὲν εὐφρανετο διηνεκῶς νὰ χειραγωγῇ τὴν ἀδυναμίαν. Πράττω ὅ,τι δύναμαι ὅταν τὸ χρέος τὸ διατάττῃ· ἀλλὰ φεῦ! πῶς θέλω δυναθῇ ν' ἀποδείξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τόσας εὐεργεσίας; Τρεῖς ἐκείνῳ ἐνέργησα τὴν τριπλὴν προσφορὰν μου· ἐπειδὴ δὲ δὲν δύναμαι νὰ πράξω τί περισσότερον, αἱ εὐχαὶ μου ἀναπληροῦνται. »

Ἀποπερατουμένου τοῦ ὕμνου ἐξέρχεται ὁ αὐτοκράτωρ ἐκ τῆς αἰθούσης τῶν προγόνων, καὶ χορευταί τινες, μὲ προσποιουμένην σοβαρότητα, ἐκτελοῦσι διὰ μιμητικῶν σχημάτων καὶ βημάτων ἐμμέτρων ὅλας τὰς λέξεις τὰς ὑπὸ τῶν μουσικῶν ἀδομένας· ἡ δὲ ψαλμωδία συνοδεύεται ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων μουσικῶν ὀργάνων. Ὁ ὕμνος οὗτος σινιστὶ σύγκειται ἐξ εἰκοσιτεσσάρων στίχων, ὧν ἕκαστος περιέχει τέσσαρας μονοσυλλάβους λέξεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων παρίσταται μουσικῶς δι' ἑνὸς μόνου σημείου (note). Ἄν καὶ τρία ἢ τέσσαρα μόλις λεπτά τῆς ὥρας ἀρκοῦσι διὰ ν' ἀναγνώσῃ τις τὸν ὕμνον τοῦτον, ψάλλεται ὅμως ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους ὥστε διαρκεῖ μίαν καὶ ἡμίσειαν σχεδὸν ὥραν. Ἰδοὺ, (εὐρωπαϊστὶ) τὰ μουσικὰ σημεῖα τῶν δύο πρωτίστων στίχων φά, οὐτ, λὰ, φά, λὰ, οὐτ, ρῆ, οὐτ· τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπαναλαμβάνονται συνεχῶς εἰς τὴν ψαλμωδίαν, ἐπομένως ὁρῶν γίνεται ὅτι τὸ ἄσμα τοῦτο εἶναι ἐκ τοῦ εἶδους τῶν ἀπλῶν λεγομένων ψαλμωδιῶν, γαλλιστὶ plain - chant, μάλιστα πολὺ μονότονον καὶ ἄνευ διακεκριμένης ἀρμονίας. Ἐνταῦθα δὲ ἀντιγράφομεν μὲ ἐλληνικοὺς χαρακτῆρας τὸν σινικὸν τοῦτον ὕμνον διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ἰδέαν τινὰ τῆς γλώσσης ταύτης.

ΜΕΡΟΣ Α'.

1. Σὲ δάγγ σὲν Τσοῦ.
2. Ὑὸ λίγγ ὕν Τιέν,
3. Ὑοῦν ὕν τοίγγ Τιέου
4. Ὑέου κέο φέου ἱοῦν.

5. Ἰοῦν σοῦν χέου μίγγ,
6. Τσχαῖ ὀυῦν κί σιέν,
7. Μίγγ ὕν χέ Τσοῦγγ,
8. Ὑὸ ὀυῦν σέε νιέν.

ΜΕΡΟΣ Β'.

1. Τοῦι ὀυῦν τοχέ τοίγγ
2. Ὑέν ἱάν ἱοῦ χέγγ
3. Κί κί τσχαῖ μίγγ
4. Κέν κὲ τοῦι τίγγ
5. Ἰοῦ κίεν ἡ ἱγγ,
6. Ἰοῦ ὀυῦν κί χέγγ,
7. Νγέι ἱοῦλ κίγγ τσχαῖ
8. Φά οῦ Τσχαῖγγ τοίγγ.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

1. Οὔεῖ τοῖν ἡν Κοῦγγ
2. Τί Τσχαῖ ὕγγ Σιέν
3. Τὸ ὀυῦν κί οῦ
4. Ὑοῦν χέου φάγγ κοῦε,
5. Ὑοῦ πάο κί τέ,
6. Ἄο Τιέν οὐάγγ κί
7. Ὑν τοῖν σὲν ἱέν
8. Οὔο σὲν ὀυῦν ὕ. »

Σάο ταίε,

Διὰ τοῦτο καὶ τὰς κηδείας τῶν νεκρῶν τελοῦσι μετὰ μεγάλης παρατάξεως καὶ ἐξαιρέτου πολυτελείας ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ νεκροῦ· οὕτως ἐν τῇ κηδείᾳ τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος ἔγεινεν ἡ ἐξῆς τελετή· ὁ νεκρὸς, ἐνδεδυμένος πολυτελῶς, ἔκειτο ἐν φρετέρῳ ἐκ διαφόρων εὐόσμων ξύλων, οἷον ἀλόης, σινδάλου καὶ λ. ἐντέχνως κατασκευασμένῳ καὶ πολυτίμοις μετάλλοις καὶ λίθοις κεκοσμημένῳ· ἐφέρετο δὲ ὑπὸ δώδεκα ἱερέων, προηγούμενων πολλῶν ἄλλων φερόντων τούτων μὲν ξόανα χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ ὀρειχάλκινα, ἐκείνων δὲ χρυσοῦφάντους καὶ ἀργυροῦφάντους σημαίας, καὶ ἄλλων εὐμεγέθεις λαμπάδας ἢ τιμαλφῇ θυμιατήρια, ἐνθα ἔκαιον λιθανωτὸν καὶ γάρτην κεχρυσωμένον. Ἠκολούθουν δὲ αὐτοὺς πλῆθος ἄλλων κρουόντων ὀρειχάλκινα ὄργανα καὶ θρηνούντων μάλλον ἢ ψαλλόντων. Εἰτα εἶποντο δώδεκα ἐλέφαντες χρυσοῖς ὑφάσμασι κεκοσμημένοι καὶ ἔχοντες ἡνίας σμαράγδοις, ζεφύροις καὶ ἄλλοις πολυτίμοις λίθοις πεποικιλμένους· ταῦτοις εἶποντο 300 ἵπποι καὶ 100 κάμηλοι φέροντες τοὺς θησαυροὺς καὶ ἅπαντα τὰ κειμήλια καὶ ἐπιπλά καὶ σκεύη τοῦ ἀποδιδώσαντος. Τελευταῖον δὲ ἔβαινον οἱ μεγιστᾶνες, οἱ ἀξιοματικοὶ τῆς αὐλῆς καὶ πάντες οἱ προὔχοντες καὶ ἐγκριτοὶ τῶν πολιτῶν· ταύτους δὲ πάντας παρεκολούθουν καὶ περιεκύκλουν ἀναρίθμητα τάγματα στρατιωτῶν ἅπαντα δὲ ἡ συνοδεία, τὴν αὐτὴν φυλάττουσα τάξιν καὶ βραδυποροῦσα, ἐπορεύθη εἰς εὐρυτάτην ἀγυίαν ἢ μάλλον πεδιάδα, ὅπου ὑπῆρχε πυρὰ παρεσκευασμένη αὐχὶ ἐκ ξύλων ἀλλ' ἐξ ἐπαργύρου, ἐπιχρύσου καὶ λευκοῦ μὲν ἀλλ' ἀρίστης ποιότητος χάρτου. Ἡ πυρὰ αὕτη εἶχεν ἀπερίγραπτον ἔκτασιν καὶ ἐφαίνετο ὡς στιλπνότατον ὄρος· ἐπ' αὐτῆς δὲ ἐκίστη οὐ μόνον ὁ νεκρὸς, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ θησαυροὶ καὶ τὰ λοιπὰ τὰ διὰ τῶν ἀναφερομένων ἵππων καὶ καμήλων κομισθέντα· ὥστε ὅταν ἤρχισεν τὸ πῦρ ν' ἀ-

νάπτῃ ἐνόμιζέ τις ὅτι ἔβλεπε ὄρος χρυσοῦν ἐκπέμπον ὑψαιστεῖους φλόγας, καὶ μάλιστα ὅτε ὁ διαλυόμενος χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ τὰ λοιπὰ μέταλλα ἤρχισαν νὰ ῥέωσιν ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς πυρᾶς καταπίπτοντα ὡς χεῖμαρροι λάβας ἐκατέρωθεν αὐτῆς. Ἐνῷ δὲ ἐκκίετο ὁ νεκρὸς, τρεῖς τῶν οἰκείων τοῦ ἀποβιώσαντος ἐπροσφέρθησαν κατὰ τὴν ἐθιμοταξίν νὰ συνοδεύσωσιν αὐτὸν καὶ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, δηλαδή εἰς τῶν συμβούλων του, εἰς τῶν ἐφημερίων του καὶ μία τῶν παλλακίδων του, οἷνες παραχρῆμα καὶ ἀπηγγονίσθησαν· ἀλλ' ἂν τυχὸν οὐδεὶς προσφέρει ἐκουσίως ἑαυτὸν εἰς τὴν θυσίαν ταύτην, τότε ὁ νόμος ὑποχρεοῖ εἰς τοῦτο τοὺς αὐλικοὺς εὖς μᾶλλον εὐνοεῖ ὁ ἀποβιώσας. Κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς ἡ ἀξία τοῦ εἰς τὴν πυρὰν καταναλωθέντος χάρτου ὑπερέβαινε τὰς 70,000 ταλλήρων. Οἱ θησαυροὶ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ τῷ πυρὶ παραδοθέντα ὑπερέβαινον τὴν ἀξίαν 40 ἑκατομμυρίων ταλλήρων. Ὁ θρησκευτικὸς καὶ πολιτικὸς νόμος αὐτῶν ἀπαιτεῖ ὥστε οὐδὲ μόνον νὰ διασωθῇ ἐκ τῶν εἰς τὸ πῦρ παραδοθέντων πραγμάτων, καὶ ἐπειδὴ τὰ μέταλλα δὲν καταναλίσκονται ἀλλ' ἀπλῶς διαλύονται, τοῦτου ἕνεκα τὰ οὕτω διαλυθέντα μέταλλα χρησιμεύουσιν ἀκολούθως πρὸς χρύτωσην χάρτου ὅστις καταναλίσκεται καίόμενος καθ' ἑκάστην εἰς τ' ἀνάκτορα ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀποβιώσαντος. Τὸ εἶδος δὲ τοῦτο τῆς θυσίας, δηλαδή ἡ διὰ τοῦ πυρὸς κατάλυσις τοῦ χάρτου, θεωρούμενον ὡς ἔργον λίαν θεάρεστον, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Σινῶν οὐ μόνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν νεκρῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσας τὰς ἑλλας αὐτῶν τελετὰς, ὡς καὶ εἰς τὴν καθ' ἑκάστην πρωϊνὴν προσευχὴν.

Καὶ ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸ εἶδος τῆς Κυβερνήσεώς των, εἶναι ὡς εἶπομεν ἤδη, ἀπολύτως μοναρχικόν· ἐπαμένως ὁ αὐτοκράτωρ οὐ μόνον βασιλεύει ἀλλὰ καὶ ἀνευθύνως κυβερνᾷ· ἔχει δὲ ἐκτὸς τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ συμβούλων καὶ ἐννέα ἀνώτατα συμβούλια ἐπέχοντα τόπον ὑπουργείων. Ἐκαστὸν τῶν συμβουλίων τούτων ἔχει ἰδιαιτέραν ὡς τὰ ἡμέτερα ὑπουργεῖα δικαιοδοσίαν, φέρει ἰδιαιτέρον ὄνομα καὶ σύγκαιται ὑπὸ Τατάρων καὶ Σινῶν, ἀλλὰ πάντοτε προσδρεύεται ὑπὸ Τατάρου, ὅστις ὁμῶς οὐδεμίαν ἄλλην ἢ τὴν τῆς προεδρίας ὑπεροχὴν ἔχει. Τὸ πρῶτον δὲ τούτων καλεῖται Λί-πού, ὅπερ σημαίνει δικαστήριον τοῦ λόγου ἢ λογικοῦ, καὶ θεωρεῖται ὡς ἀνώτατον δικαστήριον ὅλων τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους. Τὸ δεύτερον λέγεται ὡσαύτως Λί-πού, προμερομένης ὁμῶς τῆς Δι' συλλαβῆς μετ' χρόνον μακρότερον, ὅπερ σημαίνει ἐπὶ τῶν τελετῶν, καὶ ἀφορᾷ τὰ τῆς λατρείας καὶ τὰ τῆς παιδείας. Τὸ τρίτον ὀνομάζεται Πίμ-πού, καὶ ἀφορᾷ τὰ τοῦ πολέμου. Τὸ τέταρτον ἀποβλέπει τὰ ἐγκληματικά καὶ λέγεται Χίμ-πού. Τὸ πέμπτον καλεῖται Χό-πού, καὶ ἀφορᾷ τὸν Αὐτοκρατορικὸν οἶκον καὶ τὸ ταμεῖον. Τὸ ἕκτον εἶναι τὸ λεγόμενον Κούμ-πού καὶ ἐφορεύει τὰς βασιλικὰς καὶ δημοσίας οἰκοδομὰς. Τὸ ἑβδομον εἶναι τὸ γενικὸν λεγόμενον εἰσπρακτορικὸν τοῦ κράτους, καλούμενον Κάζ-πού. Τὸ ὄγδοον ἐφορεύει τὰ τῆς αὐτοκρατο-

κῆς τραπέζης καὶ καλεῖται Κιοῦ-πού. Τοῦ δὲ ἐννάτου καὶ τελευταίου οὐδὲ τὴν ὀνομασίαν οὐδὲ τὴν δικαιοδοσίαν ἠδυνήθημεν νὰ ἐξηγήσωμεν. Εἰς ἑκάστην δὲ πόλιν τοῦ κράτους ὑπάρχουσιν ὡσαύτως ἐννέα τοιαύτης φύσεως συμβούλια, ἔχοντα τὰ αὐτὰ τῶν ἀνωτέρω χρῆμα καὶ φέροντα τὸ αὐτὸ ὄνομα πλὴν τῶν κατὰ τὰς μὴ πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν πόλεις συμβουλίων τῶν ὁμοίων ἢ δικαιοδο-

Θεὸς τοῦ πολέμου τῶν Σινῶν.

σία περιορίζεται εἰς μόνην τὴν περιφέρειαν τῆς πόλεως· ἐνῷ ἡ τῶν κατὰ τὰς πρωτευούσας τῶν ἐπαρχιῶν ἐπεκτείνεται εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ἀλλὰ κατ' ἐφεσιν οὐχὶ δὲ πρωτοδικῶς· διότι πρωτοδικῶς δὲν συγχωρεῖται ν' ἀναιρεθῇ τις οὐδ' εἰς αὐτὰ τὰ ἀνώτατα συμβούλια εἰμὴ μετὰ τὴν τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἀπόφασιν. Ἀποπερατωθεὶς δὲ τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου συμβου-

λίαν δύναται τις νὰ προφυγῇ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν αὐτοκράτορα ἀπ' εὐθείας. Ὁ δὲ τρόπος τῆς πρὸς τοῦτον προσφυγῆς εἶναι ὁ ἐξῆς· ὁ προσφεύγων, οἷας δῆποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖ, ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ ὑπὸ τὰ παράθυρα τοῦ θαλάμου τοῦ αὐτοκράτορος καὶ νὰ ρίψῃ λίθον κατὰ τῶν κιγκλίδων τῶν μνησθέντων παραθύρων· τούτου δὲ γενομένου συλλαμβάνεται παρὰ τὴν πόρταν ὑπὸ τῶν αὐτοκρατορικῶν φυλάκων καὶ ἀμέσως εἰσάγεται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπαπιστῶν εἰς τὸν αὐτοκράτορα· ἀλλὰ πρὶν ἢ λάβῃ τὴν ἀδειαν ν' ἀποταθῇ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὀφείλει νὰ ὑποβληθῇ εἰς πεντήκοντα βραδισμούς· ἐπομένως ἀπογυμνῶνται καὶ ῥίπτεται πρηνὴς κατὰ γῆς, καὶ δύο τῶν φυλάκων καθήμενοι ἐπ' αὐτοῦ, δηλαδὴ ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ τραχήλου καὶ ὁ ἕτερος ἐπὶ τῶν κνημῶν του, τὴν μαστιγοῦσιν ἐναλλάξ καὶ ἰσοχρόνως μετὰ βδελύξεως ἐξ ἰνδοκαλάμου, πρὸ πολλοῦ ἐν τῷ ὕδατι πρὸς τοιαύτην χρῆσιν μαλαχθέντας. Παλλάκις ὁ αὐτοκράτωρ μαντεῶν ἐκ τῆς φουσιογνωμίας καὶ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ δικαίου τοῦ προσφυγόντος, δίδει ἅμα μετὰ τὸν πρῶτον ἢ δεύτερον βραδισμόν τὴν ἀδειαν νὰ ὁμιλήσῃ καὶ οὕτω τὸν ἀπαλλάττει τῶν περὶ πλέον βραδισμῶν. Ἐὰν δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι πραγματικῶς ἠδικήθη, οὐαὶ εἰς τοὺς αἰτίους τῆς ἀδικίας! Οἱ Σίνοι ἔχουσι καὶ νομίσματα, ὡς τὰ ἡμέτερα, συγκείμενα ὁμοῦ ἐκ μεταλλικοῦ τινος μίγματος μικρᾶς ἀξίας καὶ μελανοῦ χρώματος· ταῦτα ἐξ ἑνὸς μὲν μέρους φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦ βασιλεύοντος καὶ ἀπ' ἑτέρου τὸ τοῦ νομίσματος. Τὸ μεγαλύτερον αὐτῶν εἶναι τὸ λεγόμενον *Λεάν*, ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ τάλληρα. Τοῦτο δὲ διαιρεῖται εἰς δέκα *Ζιόν*, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἰσοδυναμεῖ μετὰ ἑκτὸς φουάν, ὃν ἕκαστον τιμᾶται σχεδὸν τέσσαρα *Κάξ*, καθότι τὸ *Λεάν* διαιρεῖται εἰς τριακόσια *Κάξ*. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων τῶν νομισμάτων μεταχειρίζονται καὶ τεμάχια χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἀχαράκτου ὅθεν καὶ φέρουσι πάντοτε ἐν τοῖς ὑποδήμασιν αὐτῶν φαλλίδιον καὶ μικρὸν τι ζύγιον διὰ νὰ κόπτωσι καὶ σταθμίζωσιν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐμπορικοῖς αὐτῶν συναλλαγμασιν.

Οὐχ ἥττον διαφέρουσιν οἱ Σίνοι τῶν Εὐρωπαίων καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ ἔθιμα. Οὕτως ἐνῶ εἰς τὴν Εὐρώπην δὲν συνειθίζουσι νὰ νυμφεύωνται οἱ ἄνδρες πρὶν ἢ φθάσωσιν εἰς ὄριμον ἡλικίαν, ἀπ' ἐναντίας οὗτοι, ἅμα εἰσέλθουσιν εἰς τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας των, νυμφεύονται λαμβάνοντες μὲν μίαν μόνην σύζυγον, ἑταίρας ὁμοῦ ὅσας δύνανται νὰ διατηρήσωσιν. Οἱ γάμοι τελοῦνται ὡς ἐρεξῆς· ὅστις θέλει νὰ ὑπανδρεύσῃ τὴν θυγατέρα του ὀφείλει νὰ τὴν κλείσῃ πρότερον εἰς ἐπὶ τούτου κατασκευασθὲν καὶ ἀνάλογον μετὰ τὴν κατάστασίν του κιβώτιον ἢ μᾶλλον φορεῖον, τὰς δὲ κλεῖς αὐτοῦ παραδίδει εἰς τινὰ τῶν ἐπὶ τούτου μεσιτριῶν γνωστοποιῶν αὐτῇ καὶ τὸ ποσὸν τῆς προικῆς. Αὕτη δὲ λαβοῦσα τὰ κλεῖς περιέρχεται ζητοῦσα ἀνάλογον γαμβρὸν μετὰ τοῦ ὁποίου συμφωνήσασα παραδίδει τὰς κλεῖς τοῦ ἐμπεριέχοντος τὴν νύμφην φορέου. Ἀκολουθῶς εἰδοποιεῖ τοὺς γονεῖς τῆς νύμφης ἵνα πέμψωσιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ

γαμβροῦ τὸ μνησθὲν φορεῖον καὶ τὴν ὑποσχεθεῖσαν προῖκα· καὶ αὕτη πολλάκις εἶναι ἡ τελευταία ὥρα, καθ' ἣν διαχωρίζονται δια παντός αἱ θυγατέρες ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ἀδελφῶν των· διότι καὶ ἐν Κίνᾳ ὡς καὶ ἐν Τουρκίᾳ αἱ γυναῖκες διατελοῦσιν εἰς ἰδιαιτέρον γυναικωνίτην ὅπου δὲν εἰσέρχεται ἄλλος τις ἢ ὁ σύζυγος, καὶ ἐξέρχόμεναι φέρουσι πάντοτε τὸ πρόσωπον κεκαλυμμένον, ὡς αἱ τούρκισσαι· τῶν πλουσιῶν μάλιστα αἱ γυναῖκες σπανίως ἐξέρχονται τοῦ οἴκου, καὶ τότε ἀκόμη φέρονται εἰς πολυτελεῆ φορεῖον, ἢ ἐφ' ἵππου ἢ ὄνου, καὶ οὐδέποτε πεζαί. Ὁ γάμος δὲ οὗτος δὲν θεωρεῖται ἀδιάλυτος, καθότι ὁ ἄνθρωπος δύναται ὡςάκις δὲν εὐχαριστεῖται ν' ἀποπέμψῃ τὴν σύζυγον, ἐπιστρέφων ὁμοῦ καὶ τὴν προῖκα. Ἐὰν δὲ ἔχῃ μετ' αὐτῆς καὶ τέκνα δύναται ἢ νὰ

Γυνὴ ἐν Σίνᾳ κατασκευάζουσα ταινίας.

κρατήσῃ αὐτὰ ἢ νὰ τὰ ἀποπέμψῃ μετὰ τῆς μητρὸς των, χορηγῶν καὶ πάντα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς διατροφὴν καὶ συντήρησιν αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ δὲ χρῆος ἔχει καὶ ὡς πρὸς τὰ τέκνα τῶν ἀποπεμπομένων παλλακίδων, ἐνῶ, ἂν ἡ ἀποπεμπομένη δὲν ἔχῃ τέκνα, δὲν ἐπιστρέφει οὐδ' αὐτὴν τὴν προῖκά της.

Ἐκάστος οἰκογενειάρχης εἶναι καὶ ἀπόλυτος κύριος τῆς οἰκογενείας, ἐπομένως δύναται οὐ μόνον νὰ τιμωρήσῃ ὅπως βούλεται τοὺς οἰκείους καὶ τὰ ἀνδράποδα αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς τούτοις νὰ πωλήσῃ ἢ καὶ θανατώσῃ αὐτὰ· μάλιστα οἱ ἔχοντες ἀνάπηρα ἐκ γενετῆς τέκνα συνειθίζουσι νὰ τὰ ῥίπτωσιν εἰς τὸν ποταμὸν, ὅπερ πράττουσι καὶ δι' αὐτὰ τὰ καλῶς ὀργανισμένα οἱ ἔχοντες πολυάριθμον καὶ ὑπὲρ τοὺς πόρους αὐτῶν οἰκογένειαν· ὥστε, κατὰ τοὺς γινόμενους ὑπολογισμούς, ῥίπτονται ἑτησίως εἰς τοὺς

ποταμούς καθ' ὅλον τὸ σινικὸν κράτος ἐπέκεινα τῶν 30,000 βρεφῶν.

Περίεργος εἶναι οὐχ ἥττον καὶ ἡ μαγειρικὴ καὶ τὰ συμπόσια τῶν Σινῶν. Οὗτοι πρὸ πάντων οὐδόλως μεταχειρίζονται ἄρτον, ἀλλ' ὀρύζιον τὸ ὁποῖον πρῶτον βράζουσι καὶ εἴτα φρύγουσιν· ἀντὶ δὲ ἄλλοτος μεταχειρίζονται εἰδὸς τι χυλοῦ συγκειμένου ἐκ φασιόλων σιτηπότηων ἐν τῷ ὕδατι. Ποιοῦσι δὲ ὡσάντως χρῆσιν καὶ ἐτέρου τινος εἰδους χυλοῦ καλουμένου μί-σὸ καὶ συγκειμένου ἐκ σίτου σιτηπότης, ὃ ἀποπνέει ἀνυπόφορον δυσωδίαν. Ἄν καὶ ἔχουσι πλῆθος σταφυλῶν δὲν ἐξάγουσιν οἶνον, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ πίνουσιν εἰδὸς τι ποτοῦ τὸ ὁποῖον ἐξάγουσιν ἐκ τῆς ἀποσταλάξεως τοῦ ὀρυζίου. Μὴ ὑπαρχουσὼν δὲ ἐν Κίνα ἐλαιῶν, δὲν εἶναι ἐν χρήσει τὸ ἡμέτερον ἐλαιον, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ μεταχειρίζονται ἄλλα εἶδη· οἱ μὲν πλούσιοι ἐλαιον ἰάσμων, οἱ δὲ μετρίως καταστάσεως εἰδὸς τι καλούμενον ἐπιτοπίως γέ-σε-λί-ν· καὶ ἐπὶ τέλους οἱ πένητες ἐλαιον λίνου καὶ τι μά-σιου, ὀνομαζόμενον· τρώγουσι παντὶς εἰδους κρέατα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅμως χοίρεια. Οἱ δὲ πτωχοὶ καταβροχθίζουσι καὶ ὄνους, καὶ κύνας καὶ γαλᾶς, καὶ ἄλλα τούτοις ὅμοια, ὧν ἕκαστον εἶδος πωλεῖται εἰς ἰδιαίτερον κρεωπωλεῖον. Οἱ πόδες τοῦ κυνὸς ἐκρυβέντες καὶ καπνισθέντες χρησιμεύουσιν ὡς ἀριστον ἔδεσμα, καὶ θεωροῦνται ὡς κάλλιστον τονικὸν τοῦ στομάχου. Παρασκευάζουσι πρὸς τούτοις καὶ εἶδη τινὰ φαγητῶν λίαν τιμιώμενα, συγκείμενα δὲ ἐκ θαλασσίων σκυλῆκων ἢ ἐκ φωλεῶν ἰνδικῶν χελιδόνων, τῶν καὶ σαλαγκάνων καλουμένων. Τὸ πρῶτον φερόμενον εἰς τὴν τράπεζαν φαγητὸν εἶναι, ὡς καὶ παρ' εὐρωπαίοις, τὸ ῥόφημα, τὸ ὁποῖον ὅμως οὐδὲν περιέχει, οὐδὲ ὀρύζιον οὐδὲ ζυμαρία, οὐδὲ λαχανικά, οὐδὲ τι ἄλλο. Ὁ ζωμός οὗτος γίνεται ἐκ διαφόρων εἰδῶν κρεάτων καὶ ἰχθύων εἰς τὸ αὐτὸ ἀγγεῖον ἀναμίξ μαγειρευομένων. Μετὰ τὸν ἥδιστον τοῦτον ζωμὸν φέρουσι διάφορα εἶδη βραστῶν κρεάτων καὶ ἰχθύων, ἕκαστον εἰς ἰδιαίτερον πινάκιον. Μετὰ τὸ βραστὸν ἔπονται τὰ ἄλλα φαγητὰ, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἔχει ἐν τῶν ἐξῆς τεσσάρων καρυκευμάτων· ἡ ὀρύζιον, ἡ λαχανικά λεπτῶς κεκομμένα, ἡ ὡς βραστά κεκομμένα, ἡ ἄλλα τινὰ τηγανητὰ ἐξ ἀλεύρου σίτου. Ἐπὶ τέλους δὲ φέρουσι τὰς ὑπάρκας ὡς καὶ παρ' ἡμῖν. Ὁ δὲ τρόπος καθ' ὃν γίνονται τὰ συμπόσια εἶναι ὁ ἀκόλουθος· τὸ ἐστιατώριον εἶναι συνήθως εὐρυχωροτάτη αἴθουσα ἐνθα ἐτοιμάζονται διάφορα τράπεζαι ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσκεκλημένων, διότι εἰς ἕκαστην τράπεζαν κάθονται τρεῖς ἄνθρωποι, ἐκτὸς τῆς τελευταίας εἰς ἣν κάθεται μόνος ὁ οἰκοδεσπότης. Ἐπὶ ἕκαστης τραπέζης, ἐκτὸς τῆς τοῦ οἰκοδεσπότης ὅπου πάντα ἡτοιμάσθησαν δι' ἑν ἄτομον, ὑπάρχουσι τρία πινάκια ἐκ πορσελάνης, τρία ἀργυρᾶ ἢ χρυσᾶ ποτήρια, μία λεκάνη ἐμπεριέχουσα τὸ ἀντὶ ἄρτου χρησιμεῖον ὀρύζιον, καὶ τρία ζεύγη μικρῶν ξυλαρίων ἃ χρησιμεύουσιν ἀντὶ περόνης καὶ μαχαίρας, τὰς ὁποίας δὲν μεταχειρίζονται οἱ Σῖναι, ὡς δὲν μεταχειρίζονται οὔτε τραπεζομάνδουλα.

Ἄμκ δὲ καθήσωσιν οἱ συνδαιτυμόνες κατὰ τὸν

βαθμὸν αὐτῶν, ἔρχεται ὁ ἀρχιτρίκλινος φέρων τὸ ῥόφημα ἐξ οὗ δίδει εἰς ἕκαστον ἰσην ποσότητα, ἀφοῦ δὲ τελειώσῃ ἡ διανομή, ἐκφωνεῖ τρεῖς *ζιν, ζιν, ζιν*, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ ἡμέτερον *ὀρίσατε*· τοῦτο δὲ ἐπαναλαμβάνοντες ὅλοι οἱ ὁμοτράπεζοι ἀποτεινόμενοι ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον ἀρχονται νὰ τρώωσιν ὅλοι συγχρόνως. Ὁ δὲ ἀρχιτρίκλινος παρατηρεῖ ὥστε ἅπαντες ν' ἀκολουθῶσι τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ νὰ εἰσάγωσι συγχρόνως τὸ φαγητὸν εἰς τὸ στόμα· εἰδὲ τις παρεκτραπῇ τὸν καθιστὰ ἀμέσως προσεκτικώτερον, διότι ἡ παράδοσις τῆς τοιαύτης τάξεως προξενεῖ μεγίστην δυσφημίαν εἰς τὸ συμπόσιον. Μετὰ τὸ ῥόφημα φέρει πάλιν ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ βραστὸν, καὶ ἀφοῦ ἀπονεύμῃ εἰς ἕκαστον τὴν μερίδα του, ἀρχόμενος πάντοτε ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ τελευταῖον εἰς τὸν οἰκοδεσπότην, ἐκφωνεῖ ἐκ νέου τρεῖς τὸ *ζιν*, ὃ ἐπαναλαμβάνεται καὶ αὐθις ἀπὸ τοῦς συνδαιτημόνας.

Αὐτὸ τοῦτο γίνεται καὶ καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ φαγητὰ τὰ ὁποῖα φέρονται ἀλληλοδιαδόχως ὅταν δόξῃ τῷ ἀρχιτρίκλινῳ οὕτω καὶ περὶ ποτῶν, διότι οὐδὲ ὕδωρ, οὐδὲ ὀρυζόποτον ὑπάρχει ἐπὶ τῶν τραπέζων· ἀλλ' ὁ ἀρχιτρίκλινος προσφέρει μετὰ τὰ τρία πρῶτα φαγητὰ, ποτὲ μὲν ἐκ τοῦ ἐνὸς ποτὲ δὲ ἐκ τοῦ ἐτέρου, ὅτε διαμοιράσας αὐτὸ εἰς τοὺς συμποσικίζοντας, τοὺς προσκαλεῖ τρεῖς διὰ τοῦ *ζιν* νὰ πίνωσιν· οἱ δὲ, ἐπαναλαμβάνοντες κατὰ τὸν αὐτὸν πάντοτε τρόπον τὸν τρόπον τὸ *ζιν, ζιν, ζιν*, ἀνυψοῦσι διὰ μιᾶς τὰ ποτήριά των, καὶ ὅλοι συγχρόνως τὰ ἐκκυνούσιν· εἴτα δὲ πρὶν ἢ τὰ θέσωσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης τὰ ἀνατρέπουσι διὰ νὰ φανῇ ὅτι ἐνταλῶς ἐκενώθησαν. Εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην πόσιν εἰσέρχονται οἱ κωμικοὶ, ἐξ ὧν ὑπάρχουσι πολλαὶ ἐταιρίαι, ἅλλαι μὲν ἰδιοσυντῆρητοι, ζῶσαι ἐκ τοῦ κέρδους τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, ἅλλαι δὲ συντηρούμεναι ὑπὸ πλουσίων πρὸς ἰδιαίτεράν αὐτῶν διασκέδασιν. Κίσερχομένων δὲ τούτων προχωρεῖ ὁ διευθυντὴς αὐτῶν μέχρι τῆς πρώτης τραπέζης καὶ χαιρετίζων ἐδξαφαιῶς τὸν ἐπισημότερον τῶν συνδαιτυμόνων προσφέρει εἰς αὐτὸν κατάλογον ἐμπεριέχοντα τὰς ἐπιγραφὰς τῶν παρὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ διευθυνομένης ἐταιρείας διαδραματιζομένων κωμωδιῶν ὅπως ἐκλέξῃ. Οὗτος δὲ χάριν εὐγενείας ἀναθέτει τὴν ἐκλογὴν εἰς τὸν τὰ δευτερεῖα κατέχοντα, ὅστις πάλιν τὴν ἀναθέτει εἰς τὸν μετ' αὐτὸν ἐρχόμενον καὶ οὕτω καθέτης μέχρι τοῦ οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐπὶ τέλους ἀφίνει εἰς αὐτοὺς τούτους τὴν ἐκλογὴν. Οὕτω λοιπὸν ἀρχεται ἡ παράστασις ἣτις διαρκεῖ ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἢς ἀποπερτωθείσης ἐπαναφέρονται καὶ αὐθις τριῶν εἰδῶν φαγητὰ ὡς καὶ τὰ συνήθως ποτόν, μεθ' ἃ ἀρχεται πάλιν ἡ κωμωδία φυλαττομένης πάντοτε τῆς αὐτῆς τάξεως ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν· καὶ πάλιν μετὰ τὴν κωμωδίαν μέχρι τέλους τοῦ συμποσίου ὅπερ συνήθως διαρκεῖ ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ὥρας. Καὶ ταῦτα περὶ τῆς αὐτῶν τραπέζης· ἀλλὰ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς κλίνας των, αὗται εἰσὶν ὁ τύπος τῆς ἀσιατικῆς πολυτελείας καὶ μαλθακότητος· καθότι ἅλλας μὲν ἔχουσι διὰ τὸν χειμῶνα καὶ ἅλλας διὰ τὸ θέρος. Οὕτως ἡ τοῦ χειμῶνος σύγκειται ἐκ τετραπλεύρου τινὸς πρ-

λυτίμου θερμάστρας ἐφ' ἧς τίθεται μαλακώτατον στρώμα πλῆρες λεπτοτάτου βαμβακίου καὶ περικεκαλυμμένον ἐκ συνδουῶν λεπτοτάτων μὲν ἀλλὰ βαμβακίου υφάσματος, διότι τὰ λινὰ δὲν εἶναι παρ' αὐτοῖς ἐν χρήσει· συρικὰ δὲ πολυτελεῖ κωνωπεῖα ἐξαρτώμενα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τῆς κλίνης περιπίπτουσι πέριξ αὐτῆς· ὁ δὲ οὐρανὸς οὗτος στηρίζεται ἐπὶ δύο στηλῶν ἰσταμένων παρὰ τὴν ἐξω πλευρὰν τῆς θερμάστρας ἢ κλίνης καὶ τὸν τοίχον. Τὸ δὲ θέρος μεταχειρίζονται ἀντὶ θερμάστρας τραπέζας κατεσκευασμένας ἐξ εὐόσμων ξύλων· τὰ στρώματα πληροῦν ἐξ εἰδους φύκους λεπτοτέρου καὶ μαλθακωτέρου καὶ αὐτῆς τῆς μετάξης· τὰ κωνωπεῖα σύγκωνται ἐκ λεπτοτάτων υφασμάτων, τὰ δὲ προσκεφάλαια ἐκ λεπτῶν κλωναρίων θαλασσίου ἢ ἰνδικοῦ χαλάμου δικτυωδῶς καὶ πυκνῶς πεπλεγμένων. Ταῦτα δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐμπεριέχουσιν ἢ ἀέρα, ὥστε πιεζομένων εἰς πᾶσαν παραμικρὰν τῆς κεφαλῆς κίνησιν, ἐξέρχεται ὁ ἐμπεριεχόμενος ἀήρ καὶ ὡς τερπνὸς ζέφυρος ἀναψύχει τὸν ἐπαναπαυόμενον.

Πολλὰ εἰσέτι λείπονται πρὸς ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἀξιοπεριέργου τούτου ἔθνους, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα εἶναι εἰς ἡμᾶς πάντα ἀγνωστα, ὡς μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς εἰς τὸ κράτος τοῦτο εἰσόδου οὐδενὸς ξένου· καὶ τὰ ὀλίγα ταῦτα τὰ ὅποια γνωρίζομεν, μαυθάνομεν ἀπὸ τοῦς ἱερζποστόλους τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας τοῦς κατὰ καιρὸν εἰσχωρήσαντας. Ἴσως ἡ σημερινὴ ἐπανάστασις ἢ ὑποχρεώσασα τὸν αὐτοκράτορα νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἀγγλικὴν συνδρομὴν τὸν παρακινήσῃ νὰ ἀφῇ ἐλευθέρων τὴν εἰς τοῦς ξένους εἰσόδον καὶ τότε ἀναμφισβήτως θέλομεν λάβει περὶ πάντων πληροφορίαν.

ΤΑ ΨΑΡΑ.

—ο—

Ὅσω λαμπρὰ ὑπῆρξαν ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας Ἑλληνικοῦ ἀγώνος τὰ κατορθώματα τῆς Ὑδρας, τῶν Σπετσῶν καὶ τῶν Ψαρῶν, τόσω σκοτεινὴ ὑπάρχει ἡ ἀρχαιότερα αὐτῶν ἱστορία. Πότε κατωκλήθησαν, ὑπὸ ποίων κατοκλήθησαν, ποῖα ἦσαν τὰ κυριώτερα ἔργα αὐτῶν, τοῦτο διατελεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀδύηλον.

Τὰ Ψαρά, ἢ τὰ Ψύρα, ὡς ἐλέγοντο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων γεωγράφων, μόλις ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ Στράβωνος καὶ Στεφάνου τοῦ Βυζαντίου· ἀλλὰ τοῦτο ἔχουσι τὴ μέγα προτέρημα μετὰ τῶν λοιπῶν δύο ὁμοαδελφῶν νήσων, ὅτι, εἰ καὶ μικρὰ, εἰ καὶ μὴ εὐρήνια ἱστορίαν προγονικὴν, ἐπλασαν αὐτὰ ἑαυτοῖς, ἑτιμὸν μὲν διὰ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας πρὸ τοῦ 1821. ἔτους, ἐνδοξοτάτην δὲ δι' ἀνδραγαθημάτων πολεμικῶν μὲν αὐτό.

Μετὰ τὴν πολυκλαυστον αὐτῶν καταστροφὴν, οἱ Ψαρινοὶ ἐφρόντισαν πάντοτε νὰ συγκροτήσωσιν ἴδιον ἔθνος· πρὸς τοῦτο δὲ ἐξελέξαντο τὴν Ἑβρέτιαν,

πόλιν δρωθεῖσαν πάλαι ὑπὸ τῶν Περσῶν, ὡς ἐδρῶθησαν τὰ 1825 καὶ τὰ Ψαρά αὐτὰ ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Ἡ Ἑβρέτια, πάντῃ ἔρημος πρὶν, κατωκλήθη τέλος πάντων ὑπὸ τινων Ψαριανῶν οἰκογενειῶν, μικρὸν δὲ κατὰ μικρὸν συνοικίζονται καὶ ἄλλαι εἰς αὐτήν. Ἀλλὰ πόσοι ἀγῶνες κατεβλήθησαν ἐπὶ τέσσαρα ἔτη διὰ νὰ νικηθῶσι δυσκολίαι σχεδὸν πολλάκις ἀνυπέρβλητοι! Πρῶτον μὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ συμφωνήσωσιν οἱ συνοικισθησόμενοι ὡς πρὸς τὸν τόπον τοῦ συνοικισμοῦ· ἔπειτα δὲ ἔπρεπε νὰ παραχωρηθῶσιν αἱ γαῖαι ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν, νὰ διανεμηθῶσι δικαίως, νὰ εὐρεθῶσι πόροι πρὸς ἀνέγερσιν σχολείου, ἐκκλησίας, καὶ πολλὰ ἄλλα τοιαῦτα.

Ὁ πλοίαρχος Κ. Νικόδημος, ἐκ τῶν γνωστοτέρων ναυμάχων τῶν Ψαρῶν, ὅστις καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πατρίδος προσήνεγκεν αὐτῇ πολλὰς ἀξίας λόγου ὑπηρεσίας, συνήργησεν ἐνθέρμως μετὰ καὶ ἄλλων συμπατριωτῶν αὐτοῦ εἰς τὴν κατανίκησιν τούτων τῶν ἐμποδίων, ὥστε κατωρθώθη ἐπὶ τέλους ὁ συνοικισμὸς. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἧς ἦτο καὶ αὐτὸς μέλος, ἀπήγγειλε λόγον, ἐξ οὗ πορίζομεθα τὰς ἐφεξῆς ἀξιοσημειώτους ἱστορικὰς εἰδησεις περὶ Ψαρῶν.

«Τὰ Ψαρά, τεθέντα παρὰ τοῦ δημιουργοῦ τοῦ παντός ἐν τῷ μέσῳ δύο ἡπείρων, ἔρημα καὶ ἀκατοίκητα ἐξ ἀμνημονούτων χρόνων περιέμενον τὸν προσρισμὸν τῶν. Ἡ ἱστορία μᾶς λέγει ὅτι κατὰ τινὰ ἀρχαίαν ἐποχὴν ὑπῆρχε μικρὸς πληθυσμὸς εἰς αὐτά. Ὡς γνωρίζομεν δὲ κατὰ παράδοσιν, τοῦς κατοίκους αὐτῶν αἰχμαλωτευθέντας μετέφερον οἱ Τούρκοι, εἰς τὴν Θράκην πρὸς τὴν Αἶνον· ὠνομάσθη δὲ ὁ τόπος Ἰψάλα καζασί.

• Μετὰ ταῦτα χριστιανικαὶ οἰκογένειαι ἀπὸ Εὐβοίας, Θεσσαλομαγνησίας καὶ ἀπὸ ἄλλων μερῶν τῆς δυτικῆς Ἠπείρου μικρὸν κατὰ μικρὸν ἀναχωροῦσαι ἐκείθεν διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, προσώρμασεν διὰ τοῦς ἐναντίους ἀνέμους εἰς Ψαρά, καὶ ἐπρωτίμων νὰ μένωσιν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἀκαρπον ταύτην νήσον ἐλεύθεροι, παρὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἰδοὺ πῶς ἐμορφώθη καὶ ἡῴησε βαθμηδὸν ὁ πληθυσμὸς τῆς νήσου ταύτης.

• Οἱ νέοι οὗτοι κάτοικοι ἔζων καλλιεργοῦντες τὴν γῆν· κατεσκευάσαν δὲ καὶ πλοίαρια καὶ ἐταξίδευσον εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν, τὴν Ρούμελην καὶ τὰς νήσους. Τὰ πλοῖα ταῦτα ἀνείλκυον κατὰ δύο ἐποχὰς τοῦ ἔτους διὰ νὰ σπείρωσι καὶ νὰ θερίσωσι τοὺς ἀγρούς τῶν. Ἐνοχλούμενοι δὲ ἀπὸ τοῦς περιπλέοντας τὸ Αἰγαῖον πειρατάς, ἡσφαλίζοντο καθ' ἑσπέραν μετὰ ζῶά των ἐντὸς φρουρίου κειμένου εἰς τὸν αὐτὸν λόφον ὅπου σήμερον κεῖται ὁ πυρποληθεὶς ναὸς τοῦ ἀγίου Νικολάου. Τὴν πρωίαν οὐδεὶς ἐξήρχετο τοῦ φρουρίου πρὶν βεβαιωθῶσιν αἱ φυλακαὶ ὅτι δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος· διότι οἱ πειραταί, ἐλλειμενίζοντες τὴν νύκτα ἐκεῖ, ἐνέδρευον πολλάκις καὶ ἐκακαποῖουν ὅσους τοχὸν συνελάμβανον. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου μετώκησαν καὶ ἄλλαι οἰκογένειαι ἀπὸ ἄλλων διαφόρων μερῶν, καὶ οἰκίαι ἀνηγέρθησαν ἐκτὸς τοῦ φρουρίου. Τὸ 1769, ὅτε ἐκπρύχθη πόλεμος μετὰ τὸν Ρω-